

hvis man ændrer på en eller anden skrue i ordningen, tør jeg i hvert fald ikke stille den garanti.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Aage Frandsen som ordfører.

Aage Frandsen (SF):

Først til de to dele, som dette lovforslag omhandler.

Garantibeviset kan man jo ikke være imod. Det giver vel en vis tryghed for nogle. Efter den her debat ved jeg ikke, hvor megen tryghed det giver i længden, men man kan ikke være mod garantibeviset. Det er da bedre, end at det ikke er der, men vi tror ikke på, det betyder så meget. Det er nu engang sådan, at alle love kan ændres, og det er mere et spørgsmål om, hvilke politiske aftaler man indgår, og hvis en politisk aftale indebærer, at man ikke vil ændre det, medmindre alle parter er enige om det, så holder det. Det er mere sikkert i virkeligheden, end at det står i en lov.

Med hensyn til kontingentforhøjelsen har vi selvfølgelig det første problem: Vi ved ikke helt præcis, hvad den skal bruges til. Men vi går ud fra det, der ligger i finanslovaftalen, plus det, vi har læst efterfølgende, plus, hvad vi har hørt os til, og så håber vi, at vi nogenlunde har resultatet. Vi er imod kontingentstigningen her. Det hænger også noget sammen med, at vi i forbindelse med pinsepakken mente, at vi lavede en social balance, og den mener vi forrykkes nu. Vi er imod den stærke forhøjelse, der ligger i det, hvis man vil have efterløn med.

Vi er også imod kontingentstigning for efterlønerne, og vi mener i virkeligheden, at hvis man skulle bevare det samme forhold mellem kontingentet for dem, der er i arbejde eller arbejdsløse, før de er fyldt 60 år, og for dem, der er på efterløn, som der er i dag, skulle satsen være lavere. I dag er det sådan, at man betaler enten halvt eller kvart, afhængigt af om man er på 100 pct. eller på 82 pct. I fremtiden er det 91 pct. Vi mener så, at det burde være 37 pct., og det giver så et resultat på 2.656 kr. i stedet for 3.312. kr. Vi synes, at regeringen og forligspartierne skulle tænke over, om ikke det var mest fair, at man havde det samme forhold. Det var om selve forslaget.

Og så vil jeg godt sige om selve efterlønsordningen, at vi jo har været tilhængere af, at man skulle revidere i den. Vi mente, der var brug for større fleksibilitet. Vi mente, at der var brug for,

at folk, der ville arbejde lidt ved siden af, kunne komme til at arbejde ved siden af, og at man i stedet for at kunne arbejde 200 timer skulle have mulighed for at have et bundfradrag af samme beløb på 25.000-30.000 kr., og først derefter skulle der ske en modregning, sådan at fleksibiliteten kunne blive større. Det har vi talt for, og det har vi ment.

Med hensyn til det, der ligger her, er der ud over kontingentsatsen og ud over det med, at man nedsætter ydelsen til folk, der fylder 65 år og går fra efterløn til folkepension, tre forhold, jeg godt vil påpege, hvor man begunstiger folk, der kan holde ud, og som i virkeligheden slet ikke har brug for at have alle de her ordninger.

For det første får man en højere sats efterfølgende, hvis man kan klare det, indtil man fylder 62 år.

For det andet: Klarer man det, indtil man fylder 62 år, er der ingen modregning i kapitalpensionen.

For det tredje: Hvis man kan klare det, indtil man fylder 65 år, får man 100.000 kr.

Det er ganske store præmier til mennesker, som jeg mener sagtens ville have holdt ud under alle omstændigheder. De, der kommer til at betale på grund af kontingentforhøjelsen, er de mennesker, som ikke kan vælge, men er tvunget til at gå på efterløn.

Så ved jeg godt, at Socialdemokraterne fremhæver, at en langtidsarbejdsløs kommer ind på en højere ydelse. Ja, og hvis vedkommende er enlig, passer regnestykket nok, og det kommer til at give overskud. Hvis det er sådan, at vedkommende er gift, vil ydelsen falde, når den pågældende går på folkepension som 65-årig. Og den person, som går til det 60. år og derefter går på efterløn, taber. Det afhænger selvfølgelig lidt af vedkommendes forhold, men der er ingen tvivl om, at vedkommende taber. Det synes vi altså ikke er hensigtsmæssigt, for det var jo i og for sig dem, som ordningen var lavet for.

Så vil jeg godt sige noget omkring modregning i kapitalpensionen, for det har været noget, der har været diskuteret meget. Der har vi været tilhængere af, at man skulle gå over til ensartede forhold for dem, der har en løbende udbetaling, og dem, der har kapitalpension. Vi syntes, det var helt forfærdeligt, da regeringen kom med et forslag, formentlig fordi man ikke lige havde tænkt sig om, som ikke havde et bundfradrag af en vis størrelse. Det har man så fået senere.